

De voorraad weggewerkt?

Actualisatie vergelijkend onderzoek vergunningverlening
Natuurbeschermingswet

André Oostdijk
Rens Baltus

15 juni 2016

De voorraad weggewerkt?

Actualisatie vergelijkend onderzoek vergunningverlening
Natuurbeschermingswet

Inhoud	Pagina
1. Inleiding	1
1.1 Inleiding en aanleiding	1
1.2 Opzet van onderzoek	2
1.3 Leeswijzer	3
2. Omgang met aanbevelingen	4
2.1 Inleiding	4
2.2 Opvolging aanbevelingen in de praktijk	4
3. Ontwikkelingen in de uitvoeringspraktijk	8
3.1 Inleiding	8
3.2 Context	8
3.3 Organisatie en beleid	8
3.4 Input en proces	9
3.5 Werkvoorraad	11
3.6 Output	14
3.7 Formatie	15
4. Conclusies	17

Bijlagen

Bijlage 1: Overzicht resultaten vragenlijst kwantitatieve deel

Bijlage 2: Overzicht resultaten vragenlijst kwalitatieve deel

1. Inleiding

1.1 Inleiding en aanleiding

De Natuurbeschermingswet (Nb-wet) heeft tot doel om unieke natuurgebieden te beschermen. De wet heeft betrekking op Natura 2000-gebieden, beschermde natuurmonumenten en gebieden die door het Rijk zijn aangewezen naar aanleiding van verdragen of andere verplichtingen. Burgers, bedrijven of instellingen die activiteiten of projecten willen ondernemen in of rondom zo'n gebied, dienen in veel gevallen een vergunning op basis van de Nb-wet aan te vragen. Niet de locatie of de handeling is hierbij van belang, maar het effect op het beschermde gebied. De provincie is in het overgrote deel van de gevallen verantwoordelijk voor de vergunningverlening.

Op 14 november 2014 is door Provinciale Staten van de provincie Noord-Brabant een motie aangenomen (M3) waarin vraagtekens werden gezet bij de effectiviteit en efficiëntie van de vergunningprocedure inzake de Nb-wet. Naar aanleiding van deze motie heeft Berenschot begin 2015 de vergunningprocedures en de werkvoorraden van vier provincies (Overijssel, Utrecht, Gelderland en Limburg) vergeleken met die van de provincie Noord-Brabant. Dit heeft geleid tot een rapport dat op 27 februari 2015 is verschenen¹.

Eén van de hoofdconclusies uit het vergelijkend onderzoek was dat de Nb-wet door diverse factoren lastig uitvoerbaar is en dat de onderzochte provincies alles op alles moeten zetten om de werkvoorraad onder controle te houden. Vastgesteld werd dat de effectiviteit en de doelmatigheid van de vergunningverlening in Noord-Brabant op niveau is, dat de provincie grip heeft op de werkvoorraad en dat ingrijpende wijzigingen van de procedure derhalve niet aan de orde zijn. Daarnaast werd op basis van de interprovinciale vergelijking een aantal aanbevelingen geformuleerd om de uitvoering van Nb-wet verder te optimaliseren

Op 3 maart 2015 hebben Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant besloten een groot deel van de aanbevelingen uit het rapport over te nemen². Dit besluit en het rapport zijn op 6 maart 2015 voorgelegd aan en besproken in Provinciale Staten. Tijdens behandeling van de nadere invulling van de aanbevelingen op 10 juli 2015 heeft Gedeputeerde Staten aan Provinciale Staten toegezegd middels een evaluatie de werkvoorraad en de behandeltermijnen opnieuw te gaan vergelijken met andere provincies³. Deze actualisatie van het vergelijkend onderzoek vloeit hieruit voort.

Voor de uitvoering van het onderzoek zijn de volgende vragen geformuleerd:

1. *Op welke wijze zijn de aanbevelingen uit het rapport Een 'precaire balans' in de praktijk gebracht? Welke andere wijzigingen zijn in de vergunningprocedure aangebracht?*

¹ Een 'precaire balans'; Vergelijkend onderzoek naar de vergunningverlening inzake de Natuurbeschermingswet, 27 februari 2015.

² Statenmededeling. Documentnummer 3788577, 3 maart 2015.

³ Statenvoorstel 28/15 A. Documentnummer 3815521, 10 juli 2015

2. *Hoe hebben de werkvoorraad, de ingezette formatie en dergelijke zich het afgelopen jaar ontwikkeld, zowel binnen de provincie Noord-Brabant als bij de eerder onderzochte provincies?*
3. *Welke verklaringen zijn daarvoor te geven? In hoeverre zijn de aanpassingen in de vergunningenprocedure hierop van invloed geweest? Wat is het effect van de aanbevelingen (geweest)?*
4. *Hoe verhoudt – alles overziende – de effectiviteit en doelmatigheid van de vergunningenprocedure van de provincie Noord-Brabant zich tot de andere provincies?*

1.2 Opzet van onderzoek

Het onderzoek heeft alleen betrekking op de vergunningverlening inzake de Natuurbeschermingswet voor aanvragen die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van de Programmatisch Aanpak Stikstof (PAS) op 1 juli 2015. Met de invoering van de PAS is de vergunningverlening op grond van de Nb-wet voor handelingen of activiteiten waarbij stikstof vrijkomt veranderd. De aanpak van het onderzoek bestond uit een aantal stappen, te weten:

Documentenanalyse

Om in beeld te brengen op welke wijze de in het rapport *Een precaire balans* geformuleerde aanbevelingen in de praktijk zijn gebracht, hebben we een reconstructie gemaakt van de ondernomen stappen na verschijning ervan. Deze reconstructie is gemaakt op basis van beschikbare documenten en notities die zijn besproken door en met Gedeputeerde Staten en Provinciale Staten van Noord-Brabant.

Opstellen vragenlijst

Ten behoeve van dit onderzoek heeft Berenschot, in samenwerking met de provincie, de vragenlijst die is gebruikt bij het eerste vergelijkende onderzoek geactualiseerd. De vragenlijst bestaat uit een kwantitatief deel en kwalitatief deel. Het doel van de kwantitatieve vragenlijst was inzicht te krijgen in de ontwikkeling van de opgave (aantal bedrijven en dergelijke), de input en output van de organisaties en de formatie. Met de kwalitatieve vragenlijst hebben we de beleids- en organisatiekant van het vergunningverleningsproces, zoals in kaart gebracht tijdens het eerste vergelijkende onderzoek, geactualiseerd. De geactualiseerde vragenlijst is verstuurd naar alle deelnemende provincies aan het onderzoek: Noord-Brabant, Gelderland, Overijssel, Limburg en Utrecht. In bijlagen 1 en 2 hebben we de ingevulde vragenlijsten opgenomen.

Gespreksronde

Om de ingevulde vragenlijsten te valideren hebben interviews gehouden met de verantwoordelijke afdelingsmanagers, beleidsmedewerkers en/of vergunningverlener(s) van de provincies Noord-Brabant, Gelderland, Overijssel, Limburg en Utrecht. Met behulp van de interviews hebben we de antwoorden op de vragenlijsten gecontroleerd en verrijkt.

Analyse en rapportage

Tot slot hebben we de onderzoeksuitkomsten geanalyseerd. Per provincie hebben we een geactualiseerd inzicht gekregen in de organisatie en uitvoering van het vergunningverleningsproces. Deze inzichten hebben we vervolgens afgezet tegen de situatie in Noord-Brabant. Op basis hiervan is een concept eindrapportage opgesteld, dat ter validatie is voorgelegd aan de geïnterviewde personen van de vijf betrokken provincies.

1.3 Leeswijzer

In hoofdstuk 2 bespreken we per aanbeveling uit het rapport *Een precaire balans* op welke wijze deze in de praktijk is gebracht. In hoofdstuk 3 presenteren en duiden we de ontwikkeling van onder andere het aantal vergunningaanvragen, de werkvoorraad, en de ingezette formatie van Noord-Brabant in relatie tot de situatie bij de vier andere provincies die hebben deelgenomen aan dit onderzoek. In hoofdstuk 4 (conclusies) komen beide sporen vervolgens samen om uitspraken te kunnen doen over zowel de uitwerking van de aanbevelingen in de praktijk als de effectiviteit en doelmatigheid van het vergunningverleningsproces Nb-wet in Noord-Brabant.

2. Omgang met aanbevelingen

2.1 Inleiding

Op 27 februari 2015 is het rapport *Een preciaire balans* verschenen. In dit rapport is een aantal aanbevelingen gedaan ten behoeve van de optimalisatie van de effectiviteit en doelmatigheid van de vergunningverlening in Noord-Brabant (zie kader). Hierbij is onderscheid gemaakt naar mogelijke maatregelen voor de korte termijn (1 t/m 3) en maatregelen (4) voor de lange termijn. In dit hoofdstuk bespreken we op welke wijze deze aanbevelingen in de praktijk zijn gebracht.

Aanbevelingen uit het rapport 'een preciaire balans'

1. De huidige werkvoorraad screenen, vooruitlopend op de PAS en het daarin opgenomen overgangsrecht.
2. Differentiëren van de toetsing. Aanvragen met een beperkt risico zo snel mogelijk afwerken door marginaal te toetsen.
3. Afzien van de Uniforme Openbare Voorbereidingsprocedure (UOV) bij bedrijven waar beperkte gevolgen voor de natuur worden beoordeeld en de kortere procedure uit de Nb-wet volgen.
4. Maatregelen nemen die op te lange termijn de kwaliteit van het vergunningaanvragen verbeteren.
 - a) optimaliseer de kwaliteit van de aanvragen door:
 - a. in te zetten op digitalisering;
 - b. informeren van adviesbureaus;
 - b) houd de natuurorganisaties betrokken;
 - c) haal meer uit de markt.

2.2 Opvolging aanbevelingen in de praktijk

Zoals reeds benoemd hebben Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant op 3 maart 2015 besloten een groot deel van de aanbevelingen uit het rapport over te nemen⁴. Op 10 juli 2015 hebben Gedeputeerde Staten in een notitie aan Provinciale Staten nader toegelicht op welke wijze Noord-Brabant invulling heeft gegeven aan de aanbevelingen, inclusief aandacht voor de financiële en juridische consequenties en benodigde capaciteit⁵. In deze paragraaf wordt per aanbeveling beschreven op welke wijze deze in de praktijk is gebracht. Gecombineerd met inzicht in ontwikkelingen in de uitvoeringspraktijk (hoofdstuk 3) beoordelen we in hoofdstuk 4 de opvolging en effecten van de aanbevelingen in de praktijk.

⁴ Statenmededeling 3788577 (3 maart 2015)

⁵ Statenvoorstel 28/15 A. Nummer 3815521 (10 juli 2015)

De werkvoorraad screenen (1)

De eerste aanbeveling die in het rapport werd gedaan was het screenen van de werkvoorraad om te beoordelen of vergunningaanvragen:

- die onder het oude recht vallen tijdig met het huidige toetsingskader afgewikkeld kunnen worden
- eenvoudiger af te wikkelen zijn onder het regime van de PAS

In het eerste geval zou het met voorrang behandelen van de betreffende aanvragen moeten leiden tot een verkorting van de behandelingstermijn en daarmee tot een versnelling in het wegwerken van de werkvoorraad. De tweede situatie zou niet direct bijdragen aan een versnelling in het terugdringen van de werkvoorraad, maar wel helpen om een goede start te maken bij de inwerkingtreding van de PAS.

De aanbeveling om de werkvoorraad te screenen is in de praktijk overgenomen, maar Noord-Brabant hanteert hierbij andere beoordelingscriteria. De provincie heeft om wille van uniformiteit en rechtsgelijkheid besloten niet af te wijken van het 'first in - first out principe' en daarom geen screening uit te voeren naar aanvragen die onder het oude recht vielen. Wel werd vanaf maart 2015 de werkvoorraad gescreend op:

- aanvragen met een beperkt risico (zie aanbeveling 2);
- hoe aanvragen onder de PAS afgehandeld konden worden (op basis van een destijds beschikbare landelijk concept schema)

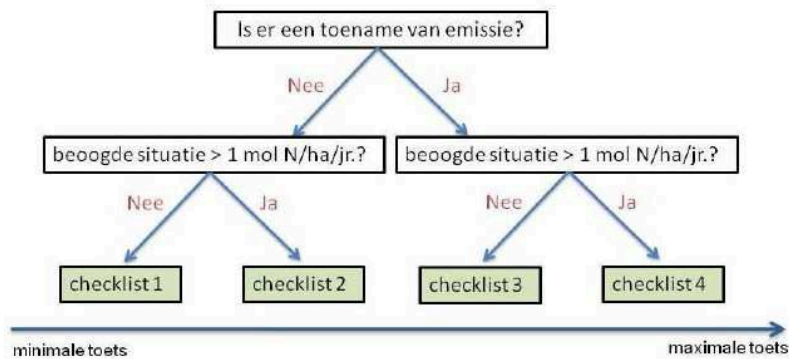
Differentieer de toetsing (2)

De tweede aanbeveling in het rapport was het differentiëren van toetsing om een tijdsbesparing in de beoordeling en afwikkeling van aanvragen te kunnen realiseren. Deze tijdsbesparing zou worden gerealiseerd door een deel van de aanvragen – de aanvragen met een beperkt risico voor de natuur - marginaal te toetsen. Hiervoor dient bij de start van de procedure te worden vastgesteld of een aanvraag een beperkt risico heeft.

In de praktijk vindt sinds maart 2015 gedifferentieerde toetsing plaats middels het gebruik van een beslisboom en checklijsten (zie figuur hierna). Met behulp van de beslisboom wordt het risico van aanvragen als relatief beperkt aangemerkt indien het gaat om aanvragen met:

- a) een afname van depositie op basis van bestaande rechten (zonder externe saldering);
- b) een uitbreiding met een beoogde situatie kleiner dan 1 mol (met externe saldering);
- c) een toename in depositie kleiner dan 0,05 mol.

Beslisboom werkwijze versneld afhandelen Nbwet-aanvragen

Wanneer uit de beslisboom blijkt dat het een aanvraag met beperkt risico betreft, dan vindt er sindsdien marginale toetsing plaats.

Vaker vergunningaanvragen afhandelen via de reguliere procedure (3)

Derde aanbeveling uit het rapport luidt het vaker toepassen van de reguliere procedure voor het afhandelen van vergunningaanvragen. De Nb-wet biedt twee mogelijke procedures waarmee het vergunningverleningsproces kan worden vormgegeven: de reguliere procedure en de uitgebreide procedure.

Reguliere procedure

Bij de reguliere procedure (Natuurbeschermingswet, artikel 42) wordt na uiterlijk dertien weken over de vergunningaanvraag beslist. Deze termijn kan éénmalig worden verlengd met dertien weken. Tegen de beslissing kan bezwaar aangetekend worden bij het bevoegd gezag. Uiteindelijk staat beroep open bij de Raad van State.

Uitgebreide procedure

Bij de uitgebreide procedure (Algemene wet bestuursrecht) wordt na uiterlijk zes maanden een besluit gepubliceerd. De uniforme openbare voorbereidingsprocedure (UOV) biedt de mogelijkheid om door middel van een zienswijze te reageren op een ontwerpbesluit. In het definitieve besluit kan het bestuursorgaan rekening houden met die zienswijzen. Tegen dat definitieve besluit kunnen belanghebbenden vervolgens beroep en hoger beroep instellen.

In Noord-Brabant werden sinds 2008 alle vergunningaanvragen via de uitgebreide (UOV) procedure afgehandeld, maar door vaker de reguliere procedure toe te passen zou de provincie een tijdsbesparing in de afwikkeling van vergunningaanvragen kunnen realiseren. Risico is wel dat het aantal bezwaarprocedures zou kunnen toenemen.

De aanbeveling wordt sinds maart 2015 in praktijk gebracht. Waar mogelijk handelt de provincie vergunningaanvragen via de reguliere procedure af. Hierbij gaat het met name om de afhandeling van aanvragen die op basis van de screening en beslisboom als beperkt risicovol zijn aangemerkt (zie aanbeveling 1 en 2). Nadat in het verloop van 2015 bleek dat het vaker hanteren van de reguliere procedure niet leidde tot een toename van het aantal bezwaren, heeft de provincie in

december 2015 besloten de reguliere procedure nog vaker te hanteren. Dit betekent concreet dat sindsdien de uitgebreide procedure alleen nog wordt gehanteerd voor de behandeling van aanvragen die door de provincie als mogelijk gevoelig en/of risicovol worden gezien.

Maatregelen op de langere termijn (4)

De laatste aanbevelingen uit het rapport hebben betrekking op het optimaliseren van de vergunningverleningsprocedure op de langere termijn. Om de kwaliteit van vergunningaanvragen op de lange termijn te bevorderen zijn onderstaande aanbevelingen gedaan:

- a) optimaliseer de kwaliteit van de aanvragen door:
 - i. in te zetten op digitalisering;
 - ii. informeren van adviesbureaus
- b) houd de natuurorganisaties betrokken;
- c) haal meer uit de markt.

De aanbevelingen op de lange termijn hebben alleen betrekking op aanvragen onder de PAS en vallen daarom buiten de scope van dit onderzoek. De provincie Noord-Brabant heeft de aanbevelingen in de praktijk als volgt ingevuld:

- voor digitalisering (a.i) heeft de provincie zich aangesloten bij landelijke ontwikkelingen op het gebied van de PAS en daarom besloten geen eigen systeem te ontwikkelen. Wel is een pilot uitgevoerd voor het gebruik van de Berichtenbox.
- met betrekking tot het informeren van de adviesbureaus (a.ii) heeft de provincies in de maanden vóór inwerkingtreding van de PAS de informatievoorziening geïntensiveerd. Daarnaast vindt er dagelijks overleg plaats tussen de omgevingsdiensten en adviesbureaus en worden mailings gebruikt richting alle adviesbureaus bij belangrijke ontwikkelingen/aanpassingen/jurisprudentie etc.
- om natuurorganisaties betrokken te houden (b) heeft Noord-Brabant in samenwerking met de Omgevingsdienst Brabant Noord (ODBN) natuurorganisaties betrokken bij de voorlichting over en als partner bij de uitvoering van de PAS. Dit komt ook terug in de beheerplannen en herstelmaatregelen.
- tot slot heeft de provincie de ODBN gevraagd om met een voorstel te komen om de inhuur voor uitvoering efficiënter te organiseren (c).

3. Ontwikkelingen in de uitvoeringspraktijk

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk presenteren en duiden we kwantitatieve en kwalitatieve ontwikkelingen op het gebied van organisatie en beleid, input en proces, de werkvoorraad en tot slot output en formatie. Ten behoeve van de zelfstandige leesbaarheid van dit rapport is hierbij gebruik gemaakt van verklaringen die zijn gegeven voor ontwikkelingen zoals geduid in het eerder verschenen rapport *Een precaire balans*. Sommige passages komen daardoor qua strekking overeen. De focus in dit hoofdstuk ligt echter op de waargenomen kwantitatieve en kwalitatieve ontwikkelingen ten opzichte van het vorige rapport.

3.2 Context

In het rapport *Een precaire balans* werd geconstateerd dat vergunningverlening inzake de Natuurbeschermingswet een complexe taak is die uitgevoerd wordt in een turbulente context. Inhoudelijk is de taak complex omdat het om een ingewikkelde wet gaat, waarbij de kaders regelmatig wijzigen als gevolg van jurisprudentie. Daarnaast werd geconstateerd dat de beleidscontext gevoelig is, vanwege uiteenlopende belangen. Aan de ene kant van het spectrum staat een goed georganiseerde agrarische sector die graag wil investeren in de toekomst en korte lijnen kent naar de politiek, terwijl aan de andere kant natuurorganisaties staan die zich vaak fel verzetten tegen uitbreidingsplannen en met argusogen letten op vergunningaanvragen met mogelijk negatieve gevolgen voor de natuur. Hierdoor ligt de vergunningsverleningsprocedure bij de meeste provincies onder het vergrootglas. Eventuele onduidelijkheden en/of onvolkomenheden hebben geleid tot dure, tijdrovende en onzekere procedures bij de Raad van State, waardoor het vergunningverleningsproces relatief eenvoudig te verstoren was. Binnen dit complex aan factoren hebben de provincies in de afgelopen jaren alle zeilen bij moeten zetten om de werkvoorraad met vergunningaanvragen onder controle te houden en weg te werken.

3.3 Organisatie en beleid

Op het gebied van organisatie en beleid heeft geen van de provincies grote wijzigingen doorgevoerd ten opzichte van de situatie ten tijde van het vorige vergelijkingsonderzoek. Als gevolg van de invoering van de PAS en de daarmee gepaard gaande afnemende juridische aandacht voor aanvragen volgens het oude recht, is de juridische context stabiel geworden in 2015. Hierdoor heeft jurisprudentie minder invloed gehad op het vergunningverleningsproces dan in voorgaande jaren.

De provincie Noord-Brabant heeft de uitvoering van de vergunningverlening van de Natuurbeschermingswet belegd bij de omgevingsdienst Brabant-Noord (ODBN). Hierin verschilt de provincie Noord-Brabant van de provincies Gelderland, Overijssel, Limburg en Utrecht: zij voeren de

vergunningverlening in eigen beheer uit. De provincie Utrecht heeft wel de handhaving van de Natuurbeschermingswet belegd bij de Regionale Uitvoeringsdienst Utrecht (RUD).

De provincie Noord-Brabant heeft net als Limburg, Overijssel en Utrecht een bestuurlijk vastgesteld vergunningenbeleid. Alle provincies passen het wettelijke kader toe als toetsingskader. De provincie Noord-Brabant hanteert daarnaast, net als de provincies Limburg en Utrecht, een provinciale verordening die aanvullende eisen stelt aan de veehouderij.

Alle provincies hebben een uitvoeringsprogramma en een strategie om de werkvoorraad met aanvragen van voor inwerkingtreding van de PAS weg te werken. Zowel het uitvoeringsprogramma als de strategie met betrekking tot de werkvoorraad wordt regelmatig gemonitord. Voor de uitvoeringspraktijk hanteren alle provincies procesbeschrijvingen en sets van standaardvergunningen.

3.4 Input en proces

Keuze voor reguliere procedure of uitgebreide procedure

Gelderland, Limburg en Utrecht hanteren bijna altijd de uitgebreide procedure, terwijl Overijssel in alle gevallen de reguliere procedure hanteert voor de afhandeling van aanvragen die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van de PAS⁶. Zoals reeds toegelicht in hoofdstuk 2 hanteert de provincie Noord-Brabant sinds maart 2015 de reguliere procedure bij alle aanvragen die ze bij de start van de procedure op basis van een beslisboom beoordeelt als beperkt risicovol. Voor alle overige aanvragen hanteerde de provincie tot december 2015 de uitgebreide procedure. Uit nauwkeurige monitoring bleek dat het vaker toepassen van de reguliere procedure in de praktijk niet leidde tot een groei van het aantal bezwaren, terwijl het wel heeft bijgedragen aan een versnelling in het wegwerken van de Noord-Brabantse werkvoorraad (zie paragraaf 3.5). Daarom heeft Noord-Brabant in december 2015 besloten de uitgebreide procedure alleen nog toe te passen bij aanvragen die het als potentieel risicovol en/of gevoelig beoordeelt.

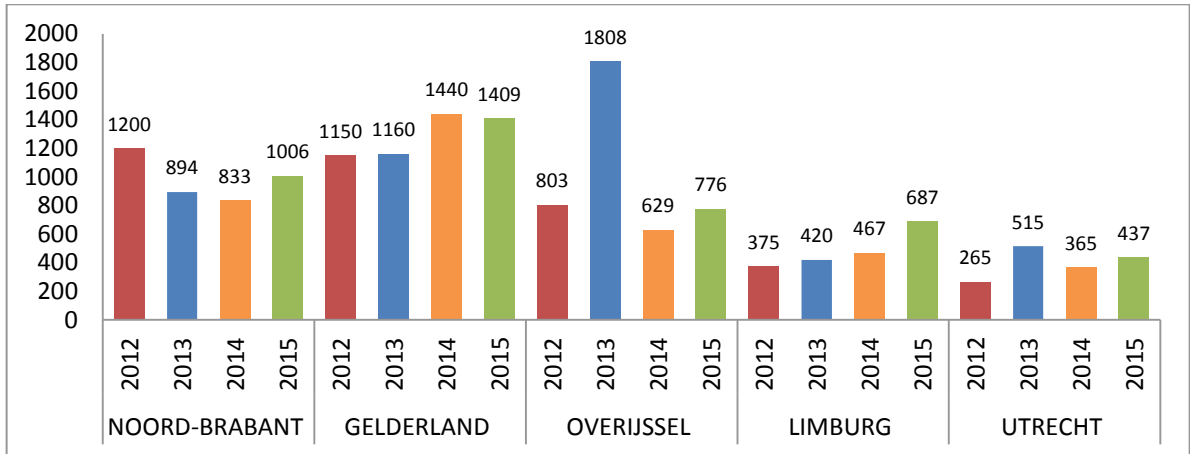
Toename van het aantal ingediende aanvragen in 2015

De hiernavolgende tabel geeft het aantal ingediende aanvragen in de afgelopen 4 jaar weer. Hierbij gaat het uitsluitend om aanvragen die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van de PAS op 1 juli 2015.

In ogenschouw nemend dat alleen in de eerste 6 maanden van 2015 vergunningaanvragen op basis van het oude recht konden worden ingediend, valt op dat er sprake is van een forse piek van aanvragen in 2015. Alleen in Gelderland was in 2015 het aantal aanvragen lager dan in 2014. De piek in 2015 wordt veroorzaakt door de inwerkingtreding van de PAS op 1 juli 2015. Dit is in lijn met de verwachting dat de PAS zou leiden tot extra Nb-wet vergunningaanvragen onder het oude recht, zoals alle provincies reeds uitspraken tijdens het eerste interprovinciale vergelijkingsonderzoek.

⁶ Per 1 januari 2016 hanteert Overijssel de uitgebreide procedure voor nieuwe aanvragen

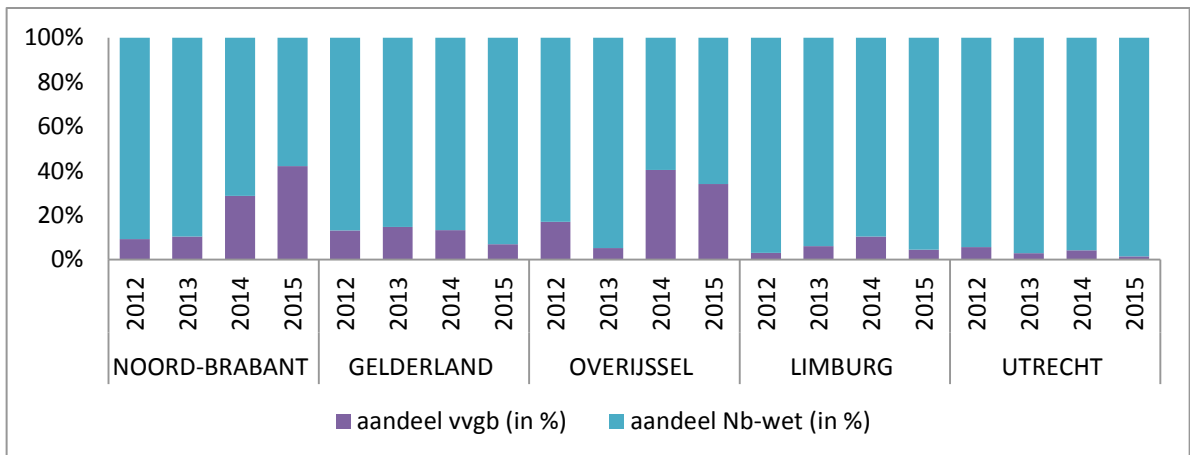
Berenschot

Sinds de inwerkingtreding van de PAS op 1 juli 2015 is het niet meer mogelijk om nieuwe vergunningaanvragen op basis van het oude recht in te dienen. In Noord-Brabant komen er – net als in andere provincies – nog wel aanvragen volgens het oude recht binnen via andere bevoegde gezagen. Hierbij gaat het om liggende aanvragen die recent in behandeling zijn genomen door omliggende provincies, maar waarvoor Noord-Brabant bevoegd gezag blijkt. Daarnaast kwamen er na 1 juli 2015 nog vvgb verzoeken binnen vanuit de gemeenten.

Toenemend aandeel vvgb-verzoeken in Noord-Brabant

Wanneer gekeken wordt naar de bron van de aanvragen valt op dat Noord-Brabant en Overijssel, anders dan de andere drie provincies, in toenemende mate aanvragen binnenkrijgen van andere bevoegde gezagen. Dit komt tot uitdrukking in het aandeel verklaringen van geen bedenkingen (vvgb) van het totaal aantal ingediende vergunningaanvragen (zie onderstaande tabel).

Beide provincies verklaren het toenemende aandeel vvgb-verzoeken door de lagere leges die aanvragers per saldo betalen wanneer de Nb-wetvergunning onderdeel uitmaakt van een vergunningaanvraag via een ander bevoegd gezag. Hierbij gaat het om omgevingsvergunningen die worden aangevraagd bij een gemeente, maar waarbij de provincie op basis van de Nb-wet middels een vvgb toestemming moet verlenen voor de voorgenomen activiteit.

Bij een vvgb is de provincie niet het bevoegde gezag, en valt de aanvraag niet onder de werkingskracht van de provinciale legesverordening. Leges kunnen namelijk alleen worden geïnd door het bevoegd gezag van het belastingplichtige feit: het indienden van een aanvraag. De provincie Noord-Brabant kan aldus geen leges heffen voor werkzaamheden die worden uitgevoerd in het kader van een vvgb.

Dit heeft in de praktijk geleid tot calculerend gedrag bij aanvragers. Het kan immers financieel gunstiger zijn voor een aanvrager om bij een gemeente een omgevingsvergunning samen met een Nb-wetvergunning aan te vragen in plaats van een separate Nb-wetvergunning bij de provincie. Momenteel onderzoekt de provincie Noord-Brabant – net als Limburg - de mogelijkheden om een vvgb die de provincie aan de gemeenten verleent, onder de werkingskracht van de provinciale legesverordening te laten vallen. Aanleiding voor het onderzoek is dat het groeiende aandeel vvgb leidt tot minder legesopbrengsten en daarmee een lagere kostendekkingsgraad van het vergunningverleningsproces in Noord-Brabant.

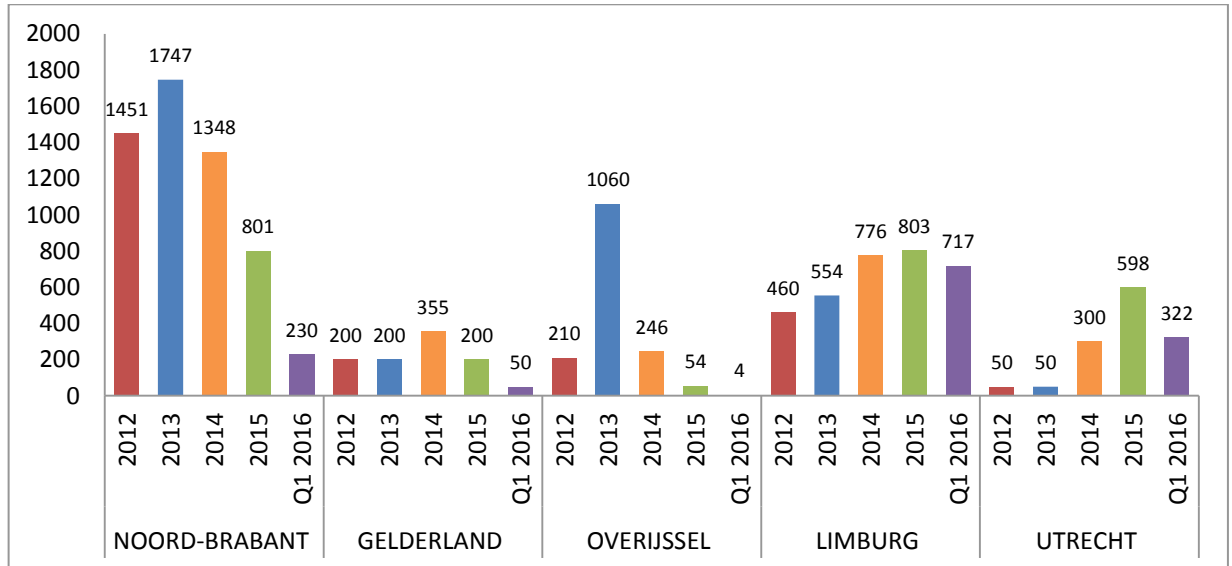
Noord-Brabant verzoekt relatief vaak om aanvullende informatie

De provincie Noord-Brabant verzoekt aanvragers (net als de provincies Limburg en Overijssel) in bijna alle gevallen om aanvullende informatie. Er is op dit gebied geen verandering waarneembaar ten opzichte van het eerste vergelijkingsonderzoek. Hierin wordt aangegeven dat het hoge aantal verzoeken tot aanvullende informatie deels te wijten is aan de kwaliteit van de aanvragen en deels aan het gegeven dat de werkvoorraad 'gevoelig' is voor veranderende kaders en jurisprudentie. Noord-Brabant en Overijssel hanteren een strakke lijn ten aanzien van verzoeken om aanvullende informatie. Indien een aanvraag na het eerste verzoek niet volledig is, wordt deze buiten behandeling gelaten.

Utrecht en met name Gelderland verzoeken aanvragers minder vaak aanvullende informatie aan te leveren. Gelderland geeft hiervoor als verklaring dat de provincie sinds een paar jaar met een externe sharepoint website werkt, waardoor de kwaliteit van de aanvragen relatief hoog is. Bovendien toetst de provincie risicogericht, waardoor ze aanvragers minder vaak verzoekt om aanvullende informatie.

3.5 Werkvoorraad

De grafiek op de volgende pagina geeft de werkvoorraad tussen 2012 en 2016 weer. Hierbij gaat het uitsluitend om de werkvoorraad met aanvragen die voor 1 juli 2015 – vóór inwerkingtreding van de PAS - zijn ingediend. Het betreft voor de jaren 2012 tot en met 2015 de overgebleven werkvoorraad aan het einde van het jaar en voor 2016 de stand van zaken aan het einde van het eerste kwartaal ("Q1 2016" in de grafiek). Hierbij gaat het uitsluitend om aanvragen die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van de PAS op 1 juli 2015.

Sterk afgenomen werkvoorraad in Noord-Brabant

De provincie Noord-Brabant kende in de jaren 2012 tot en met 2014 de grootste werkvoorraad van alle provincies. In 2015 en met name het eerste kwartaal van 2016 is de werkvoorraad echter sterk afgenomen door een combinatie van factoren.

- Het vaker hanteren van de reguliere procedure in plaats van de uitgebreide heeft voor een versnelling gezorgd in de afwikkeling van vergunningaanvragen en daarmee in het wegwerken van de werkvoorraad. Hierbij heeft het geholpen dat er sprake was van een stabiel juridisch kader en relatief weinig bezwaarprocedures.
- In juli 2015 werd besloten opnieuw prioriteit toe te kennen aan de uitvoering van Nb-wet vergunningverlening en voor het jaar 2015 incidenteel € 2,3 miljoen extra middelen ter beschikking te stellen om de werkvoorraad terug te dringen⁷. Hiermee is extra capaciteit (15 Fte) specifiek voor het afhandelen van Nb-wet vergunningaanvragen ingehuurd. Daarnaast is ook strak gestuurd op het doel om per 1 juli 2016 geen werkvoorraad meer te hebben.
- Een relatief groot aantal Nb-wet vergunningaanvragen is ingetrokken in 2015 en met name het eerste kwartaal van 2016, als gevolg van een besluit van Provinciale Staten om geen leges in rekening te brengen wanneer aanvragers vrijwillig ontoereikende Nb-wet vergunningaanvragen intrekken⁸. Het besluit is genomen, nadat bleek dat veel aanvragers een ontoereikende vergunningaanvraag hadden ingediend. Het vergde een grote tijdsinvestering om deze aanvragen wel compleet te krijgen. Andere optie was het weigeren van de aanvragen. Aanvragers waren voor het besluit niet bereid om vrijwillig hun aanvraag in te trekken, omdat ze

⁷ Statenvoorstel 28/15 A. Nummer 3800381 (10 juli 2015)

⁸ Openbare besluitenlijst Vergadering Gedeputeerde Staten (november 2014)

dan alsnog leges moesten betalen. De mogelijkheid om kosteloos een aanvraag in te trekken in combinatie met een verzoek om een goede aanvraag in te dienen leverde een tijdsbesparing in de afhandeling van aanvragen op, omdat de beoordeling van een aanvraag eenvoudiger werd (de nieuwe aanvraag is immers kwalitatief beter) en omdat de provincie geen weigering hoefde op te stellen.

De grote werkvoorraad in de periode 2012 tot en met 2014 is te wijten aan verschillende (context)factoren waar de provincie Noord-Brabant in deze jaren mee te maken had: overgang van eigen beheer naar een omgevingsdienst, verhoging van de leges, ingrijpende jurisprudentie, wisselingen in de personele bezetting, complexe vergunningen (vooral niet-agrarisch), veel beroepszaken en natuurorganisaties die het vergunningverleningsproces nauwgezet volgden.

Ontwikkeling van werkvoorraad vertoont wisselend beeld in andere provincies

In de vier andere provincies die hebben deelgenomen aan dit onderzoek vertoont de ontwikkeling van de werkvoorraad een wisselend beeld. Gelderland had in 2014 een tijdelijk capaciteitsprobleem, maar inmiddels is de werkvoorraad grotendeels weggewerkt. Hiertoe heeft Gelderland op drukke momenten extra capaciteit (maximaal 5 Fte) ingezet vanuit een flexibele schil van medewerkers.

In de provincie Overijssel is een sterke afname in de werkvoorraad te zien. De werkvoorraad in 2013 vertoont een afwijkend beeld, omdat eind 2013 veel aanvragen werden ingediend, voorafgaand aan het invoeren van legesheffing per 1 januari 2014. Na kwartaal 1 van 2016 had Overijssel nog 4 aanvragen in de werkvoorraad. Hierbij gaat om complexe gevallen zoals bedrijfsverplaatsingen vanuit een Natura2000-gebied naar een locatie buiten een Natura2000-gebied.

In de provincie Limburg is de werkvoorraad tussen 2012 en 2015 fors toegenomen. Ook de openstaande werkvoorraad na kwartaal 1 van 2016 is nog relatief groot. Voor Limburg geldt dat zij in 2013 het vergunningsverleningsproces tijdelijk hebben stilgelegd wegens een verwachte uitspraak van de Raad van State. De relatieve grote werkvoorraad na kwartaal 1 van 2016 wijt Limburg aan een combinatie van factoren. Enerzijds heeft Limburg door haar ligging te maken met een grote complexiteit van vergunningaanvragen: Limburg heeft als enige provincie te maken met drie buitenlandse toetsingskaders (Wallonië, Vlaanderen en Duitsland) en toetst aanvragen daarnaast aan het Brabantse beleid. Anderzijds heeft Limburg te maken gehad met een overheveling van aanvragen vanuit andere provincies en het gegeven dat het lastig bleek om ingehuurd personeel te behouden. Inmiddels is de capaciteit structureel uitgebreid, waardoor de werkvoorraad naar verwachting medio 2018 is weggewerkt.

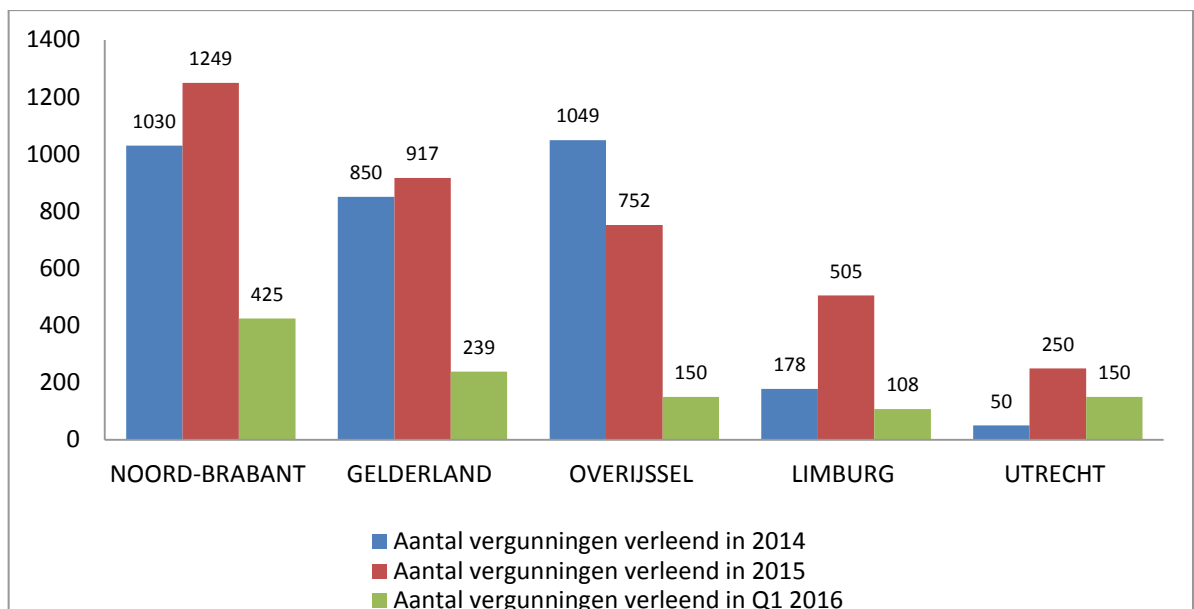
Tot slot geeft in de provincie Utrecht de werkvoorraad in 2015 en na kwartaal 1 in 2016 een vertekend beeld. Anders dan Noord-Brabant kent de provincie Utrecht een groot aantal aanvragen dat alleen betrekking heeft op beschermde natuurmonumenten. De openstaande werkvoorraad is relatief groot doordat de provincie - vooruitlopend op de inwerkingtreding van de Wet natuurbescherming per 1 januari 2017 - weinig prioriteit geeft aan het afwickelen van een specifiek deel van de werkvoorraad. Hierbij gaat het om aanvragen die uitsluitend betrekking hebben op artikel 16 van de Nb-wet: beschermde natuurmonumenten. Hiervoor is gekozen omdat artikel 16 in de Wet natuurbescherming niet meer is opgenomen. Dit heeft tot gevolg dat bij inwerkingtreding van

de Wet natuurbescherming er geen vergunningplicht meer is voor beschermde natuurmonumenten en aldus alle liggende aanvragen voor artikel 16 van rechtswege komen te vervallen. In Noord-Brabant zijn er vanwege het beperkte aantal beschermde natuurmonumenten nauwelijks aanvragen op basis van artikel 16 ingediend.

3.6 Output

Aantal verleende vergunningen neemt toe in Noord-Brabant

Onderstaande tabel geeft het aantal *verleende* vergunningen in 2014, 2015 en 2016 (alleen eerste kwartaal) weer voor aanvragen die vóór inwerkingtreding van de PAS zijn ingediend.

Verhoudingsgewijs heeft de provincie Noord-Brabant veel vergunningen verleend, met name in kwartaal 1 van 2016. Dit is ook terug te zien in de reeds besproken afname van de werkvoorraad. Ook de provincies Gelderland en Overijssel hebben veel vergunningen verleend, waardoor de resterende werkvoorraad na het eerste kwartaal van 2016 beperkt was.

Noord-Brabant heeft relatief veel dwangsommen moeten betalen...

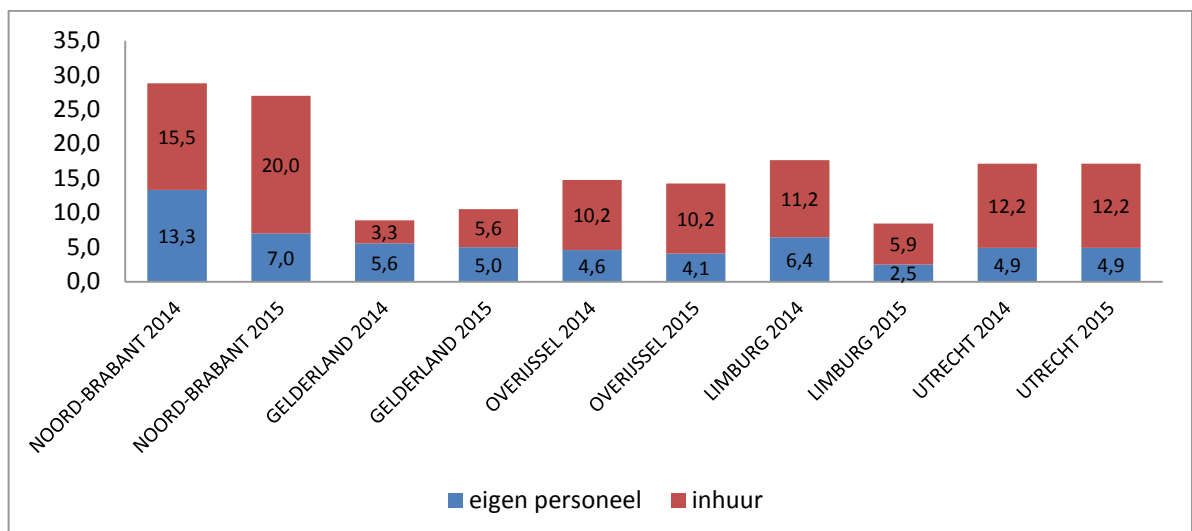
In 2015 en 2016 heeft Noord-Brabant in vergelijking met de andere provincies relatief veel dwangsommen moeten betalen als gevolg van het niet tijdig beslissen over vergunningaanvragen. In totaal gaat het om 44 dwangsommen in 2015 en 10 in 2016. Reden hiervoor is dat enkele adviesbureaus die aanvragers van vergunningen bijstaan standaard ingebrekestellingen hebben ingediend bij de provincie. Mogelijk achterliggend motief hiervoor is dat het indienen van ingebrekestellingen de provincie of aanzet tot snellere vergunningverlening of dwingt tot het uitbetalen van een dwangsom. Inmiddels neemt het risico op dwangsommen fors af als een logisch gevolg van de afnemende werkvoorraad.

... en heeft relatief weinig bezwaar- en beroepsprocedures gekend

De provincie Noord-Brabant heeft in 2015 in vergelijking met de provincies Overijssel, Limburg en Utrecht relatief weinig beroepsprocedures gekend. Het aantal beroepsprocedures in Noord-Brabant is toegenomen van 25 in 2014 naar 52 in 2015, maar blijft relatief klein wanneer gekeken wordt naar het totale aantal vergunningverleningsprocedures. De provincie Overijssel heeft in 2015 te maken gehad met een relatief groot aantal beroepsprocedures, vanwege een uitspraak van de Raad van State over de beoordeling van aanvragen met een depositie van minder dan 0,05 mol.

3.7 Formatie

Onderstaande tabel geeft de formatie per provincie weer in respectievelijk 2014 en 2015 (omgerekend naar 1350 uur per Fte⁹). Hierbij gaat het om een standopname aan het eind van beide jaren. De standopname heeft alleen betrekking op het ingezette personeel voor de afhandeling van aanvragen die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van de PAS.

Wanneer de formaties van 2015 worden vergeleken met de formaties van 2014 valt het volgende op:

- In Noord-Brabant is de totale omvang van de formatie in Fte vrijwel gelijk gebleken, maar is het aantal Fte eigen personeel teruggegaan van 13,3 naar 7,0. Een deel van het eigen personeel dat in 2014 betrokken was bij de Nb-wet vergunningverlening is vanaf 2015 betrokken bij vergunningverlening onder de PAS. Om de formatie voor Nb-wet vergunningverlening op voldoende sterkte te houden is extra personeel ingehuurd.

⁹ Provincies hanteren verschillende uren per Fte: Noord-Brabant 1350 uur, Gelderland 1500 uur, Overijssel 1375 uur, Limburg 1280 uur (2014), 1406 uur (2015) en Utrecht 1320 uur.

Berenschot

- In Limburg is de formatie kleiner geworden, doordat net als in Noord-Brabant een deel van het personeel dat in 2014 betrokken was bij de Nb-wet vergunningverlening vanaf inwerkingtreding van de PAS per 1 juli 2015 uitsluitend betrokken is bij vergunningverlening onder de PAS.
- Gelderland heeft extra personeel ingehuurd om de werkvoorraad te beheersen.
- In Utrecht en Overijssel¹⁰ hebben zich geen (noemenswaardige) wijzigingen voorgedaan.

Zowel in 2015 als 2014 was provincie Noord-Brabant in de uitvoering van het vergunningsverleningsproces grotendeels afhankelijk van inhuur. Hierin verschilt de provincie Noord-Brabant niet van de andere provincies. De provincie Gelderland vormt een uitzondering. Afgezet tegen de opgave en andere provincies heeft Gelderland een formatie van beperkte omvang. De relatief beperkte formatie is afdoende, omdat de provincie een pragmatische aanpak hanteert en marginaal toetst.

De provincie Noord-Brabant heeft – net als de provincies Limburg, Utrecht en Gelderland – personeel ingehuurd op basis van tijdelijke contracten. Nadeel hiervan was het snelle verloop van personeel. De provincie Overijssel heeft via een raamcontract personeel ingehuurd op productbasis. Voordeel van deze constructie was dat Overijssel ook op de drukke momenten voldoende capaciteit beschikbaar had om de werkvoorraad beheersbaar te houden.

In alle provincies wordt of is de formatie voor het uitvoeren van de Nb-wet vergunningverlening in 2016 afgebouwd, omdat de werkvoorraden met aanvragen van vóór inwerkingtreding van de PAS inmiddels sterk zijn teruggedrongen.

¹⁰ Voor Overijssel geldt dat het aantal van 10,2 Fte inhuur een inschatting betreft, omdat de provincie via een raamcontract personeel heeft ingehuurd op productbasis.

4. Conclusies

In dit hoofdstuk formuleren we een antwoord per onderzoeksvraag van dit onderzoek (zie kader). We baseren ons daarbij op de uitkomsten van het onderzoek zoals die in de voorgaande hoofdstukken zijn beschreven.

1. Op welke wijze zijn de aanbevelingen uit het rapport *Een 'precaire balans'* in de praktijk gebracht? Welke andere wijzigingen zijn in de vergunningenprocedure aangebracht?
2. Hoe hebben de werkvoorraad, behandeltijden en dergelijke zich het afgelopen jaar ontwikkeld, zowel binnen de provincie Noord-Brabant als bij de eerder onderzochte provincies?
3. Welke verklaringen zijn daarvoor te geven? In hoeverre zijn de aanpassingen in de vergunningenprocedure hierop van invloed geweest? Wat is het effect van de aanbevelingen (geweest)?
4. Hoe verhoudt – alles overziende – de effectiviteit en doelmatigheid van de vergunningenprocedure van de provincie Noord-Brabant zich tot de andere provincies?

1. Aanbevelingen zijn voortvarend in de praktijk gebracht

Allereerst concluderen we dat Noord-Brabant een groot deel van de aanbevelingen uit het rapport *Een precaire balans* voortvarend in de praktijk heeft gebracht. Zo wordt vanaf maart 2015 de werkvoorraad gescreend en wordt indien mogelijk de reguliere procedure gehanteerd. Om op systematische wijze te bepalen wanneer de korte procedure gehanteerd kan worden en marginale toetsing kan plaatsvinden heeft de provincie een beslisboom en checklijsten opgesteld. Aan de hand hiervan heeft de provincie niet alleen nieuw binnengekomen vergunningaanvragen onder de loep genomen, maar ook de bestaande werkvoorraad gescreend. Het vaker hanteren van de reguliere procedure heeft in de praktijk niet geleid tot een toename in het aantal bezwaar- en beroepsprocedures. Omwille van de uniformiteit en rechtsgelijkheid heeft de provincie geen invulling gegeven aan de aanbeveling om met behulp van screening voorrang te verlenen aan afhandeling van aanvragen onder het oude recht.

2. Ontwikkeling vergunningaanvragen, werkvoorraad en formatie

Ondanks het gegeven dat alleen in de eerste helft van 2015 vergunningen op basis van het oude recht (vóór inwerkingtreding van de PAS) konden worden aangevraagd, lag in 2015 het aantal aanvragen in vier van de vijf provincies hoger dan in 2014. Zoals reeds verwacht door de provincies heeft de invoering van de PAS geleid tot een hausse aan aanvragen, met name in de laatste weken voor inwerkingtreding van de PAS.

Noord-Brabant heeft hier net als de andere provincies op ingespeeld door het inzetten van extra capaciteit, veelal op inhuurbasis. In 2015 zijn dan ook door vrijwel alle provincies fors meer vergunningen verleend dan in 2014, met in totaal een groei van 16% van het aantal verleende vergunningen. In Noord-Brabant zijn er in 2015 in totaal 21% meer vergunningen verleend dan in 2014.

De werkvoorraad met aanvragen die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van de PAS liep in Noord-Brabant terug van 1348 eind 2014 naar 230 na het eerste kwartaal van 2016. Vanwege het terugdringen van de werkvoorraad wordt de formatie voor het uitvoeren van de Nb-wet vergunningverlening in Noord-Brabant – net als in de andere provincies - in 2016 afgebouwd.

3. Aanpassingen in vergunningprocedure sorteren de gewenste effecten

Op basis van het onderzoek concluderen we dat de aanpassingen in de vergunningverleningsprocedure de gewenste effecten hebben gesorteerd. Het screenen van de werkvoorraad en het vaker toepassen van de reguliere procedure hebben geleid tot een snellere afwikkeling van vergunningaanvragen en daarmee tot een afname van de werkvoorraad. Hierbij heeft het geholpen dat er in 2015 sprake was van een stabiel juridisch kader in Noord-Brabant en dat de Nb-wet vergunningverlening van aanvragen die zijn ingediend vóór inwerkingtreding van de PAS minder onder een vergrootglas lag als gevolg van de invoering van de PAS.

Over de effecten van de opvolging van de aanbevelingen voor de lange termijn kunnen we geen oordeel vellen op basis van de door ons verzamelde kwantitatieve gegevens, omdat de opvolging hiervan alleen betrekking heeft op de vergunningverlening onder de PAS en daarmee buiten de scope van dit onderzoek valt. Naar verwachting leidt de opvolging van deze aanbevelingen tot een verbetering van de kwaliteit van aanvragen en daarmee tot het beheersen van de PAS werkvoorraad.

4. Vergunningverleningsprocedure in Noord-Brabant is effectief en doelmatig

Tot slot concluderen we op basis van het interprovinciale vergelijkingsonderzoek dat de vergunningverlening in Noord-Brabant effectief en doelmatig is. De toetsingskaders zijn op orde, de procedures uitgelijnd en het proces wordt continu gemonitord. Bovendien heeft de provincie door de inzet van extra capaciteit en aanpassingen in het vergunningverleningsproces de werkvoorraad in 2015 en 2016 sterk teruggedrongen, ondanks een groei van het aantal vergunningaanvragen. Naar verwachting is de werkvoorraad op 1 juli 2016 vrijwel volledig weggewerkt. Dit is lijn met het provinciale streven om per dan geen werkvoorraad meer te hebben.

Bijlage 1

Overzicht resultaten vragenlijst kwantitatieve deel

B. OPGAVE											Berenschot																	
											LIMBURG		OVERIJSEL				UTRECHT				GELDERLAND				NOORD-BRABANT			
											Situatie 1 juli 2015		Situatie 1 juli 2015				Situatie 1 juli 2015				Situatie 1 juli 2015				Situatie 1 juli 2015			
											Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?		Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?			
1. Totaal aantal Natura2000-gebieden											23		24				8				15				21			
2. Aantal natuurgebieden dat onder de PAS valt											23		20				7				13				15			
3. Aantal beschermde natuurmonumenten (niet gelegen in Natura2000-gebieden)											3		4				8				5				6			
4. Aantal 'bedrijfsmatige' veehouderijen											3400		8358				2500				12000				10300			
5. Welk percentage van deze veehouderijen is actief binnen een straal van ten kilometer van een PAS gebied?											99%		95				65				99				73			
											feitelijk		feitelijk				inschatting				inschatting				inschatting			
											feitelijk		inschatting				inschatting				inschatting				2014: feitelijk, conform Web-BVB bestand. Wellicht in 2015 iets kleiner cijfers van eind 2014: feitelijk 7548 = 73% van totaal ligt binnen 10 km.			

C. INPUT																																										
											LIMBURG				OVERIJSEL				UTRECHT				GELDERLAND				NOORD-BRABANT															
											Jaren				Jaren				Jaren				Jaren				Jaren															
											2012	2013	2014	2015	2012	2013	2014	2015	2012	2013	2014	2015	2012	2013	2014	2015	2012	2013	2014	2015												
											Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?															
6. Totaal aantal ingediende vergunningaanvragen:											375	420	467	687	803	1808	629	776	265	515	365	437	1150	1160	1440	1409	1200	894	833	1006												
a. Aantal VVGB											11	25	48	30	136	94	254	264	15	15	15	6	150	170	190	97	111	92	239	424												
b. Aantal Nbw et											364	395	419	657	667	1714	375	512	250	500	350	431	1000	990	1250	1312	1089	802	594	582												
c. Aantal UOV											364	395	419	657	667	1714	375	512	0	0	320	422	1000	990	1250	1312	1089	802	594	250												
d. Aantal niet-UCV											0	0	0	0	667	1714	375	512	250	500	30	9	0	0	0	0	111	92	239	756												
e. Aantal aanvragen afkomstig van veehouderij											367	410	447	619	648	1695	359	0,96	243	493	337	417	1100	1080	1340	1350	1148	856	786	955												
f. Aantal aanvragen afkomstig uit de industrie											6	6	14	36	4	0	4	14	5	5	5	11	5	7	10	6	35	26	24	49												
g. Aantal aanvragen betrekking hebbend op verkeers- / infrastructuurprojecten											2	4	6	2	15	19	12	9	2	2	8	1	7	7	7	4	2	2	2	2												
h. Overig																							38	66	83	62																
											Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?				Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?																			
											2012	2013	2014	2015	Q1 2016	2012	2013	2014	2015	Q1 2016	2012	2013	2014	2015	Q1 2016	2012	2013	2014	2015	Q1 2016	2012	2013	2014	2015	Q1 2016							
7. Werkvoorraad eind van het jaar of kwartaal (in aantallen)											460	554	776	803	717	210	1060	246	54	4	50	50	300	598	322	200	200	355	200	50	1451	1747	1348	801	230							
											2014				2015				2016				2014				2015				2016											
8. Hoeveel leges werden per vergunning gerekend? Was dit kostendekkend?											0				0				0				0				0				3206				3542				2922			
											Feitelijk, en kostendekkend				Feitelijk, en kostendekkend				950 (reguliere saldering) of 1525 (interimsaldering)				925 (reguliere saldering) of 1525 (interimsaldering)				925 (reguliere saldering, 1525 euro voor een interimsaldering. Maximaal twee maanden vooraf betaald door de vergoeder)				geen leges heffing				ja, prijs wordt bepaald door kostendekkendheid							

C. PROCES																					
	LIMBURG				OVERIJSEL				UTRECHT				GELDERLAND				NOORD-BRABANT				
	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?	
	2014	2015	Q1 2016		2014	2015	Q1 2016		2014	2015	Q1 2016		2014	2015	Q1 2016		2014	2015	Q1 2016		2014
9. Totale tijdsbesteding aan vooroverleg (indien van toepassing)		5%	5%	inschatting			0	vrij of geen vooroverleg (alleen telefonische vragen)	300	580	145	inschatting				enkel bij niet-agrarische zaken, sporadisch	1000	200	50	inschatting	
10. Aantal verzoeken aanvullende informatie	95%	95%	95%	inschatting	677		296	1	Feitelijk	200	244	13	feitelijk getallen	100	50	5	feitelijk	1250	1600	300	inschatting
11. Aantal maal tijdig beschikbaar (exclusief VVGB)	20%	23%	13%	feitelijk getal	65%		81%		5%	10%	0%	feitelijk getallen	90%	25%	10%	inschatting	20	0	0	inschatting	
12. Aantal keer beroep gedaan op de Wet dw angsom	0	1	0	feitelijk getal	24		0	0	230				0	0	0	feitelijk					
a. Aantal toekenningen dw angsom		1	0	feitelijk getal	0		0	0	224	0	0		0	0	0	feitelijk	1	44	10		
b. Gemiddelde omvang dw angsom		€ 20,00	0	feitelijk getal	0		0	0	1525	0	0		0	0	0	feitelijk	1260	1000	1000	inschatting	
13. Voor de UOV-procedures (indien van toepassing) gemiddeld aantal ziensw ijzen	10%			inschatting				nvt	0	42	0	feitelijk getal	150	116	15	inschatting	400	80	25	inschatting	

D. OUTPUT																				
	LIMBURG				OVERIJSEL				UTRECHT				GELDERLAND				NOORD-BRABANT			
	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?	Jaren			Kunt u hieronder of het een inschatting of feitelijk getal betreft?
	2014	2015	Q1 2016		2014	2015	Q1 2016		2014	2015	Q1 2016		2014	2015	Q1 2016		2014	2015	Q1 2016	
14. Aantal vergunningen																				
a. Verleend	178	505	108	feitelijk getal	1049	752	45	Feitelijk	50	250	150	inschatting	850	917	239	feitelijk	1030	1249	425	feitelijk, incl. vvgb
b. Geweigerd	0	1	0	feitelijk getal	10	1	1	Feitelijk	0	0	0	inschatting	105	19	12	feitelijk	25	46	3	feitelijk, incl. vvgb
c. Ingetrokken	9	42	22	feitelijk getal	33	11	45	Feitelijk	3	25	15	inschatting	30	31	59	feitelijk	96	208	124	feitelijk, incl. vvgb
d. Buiten behandeling gelaten	11	6	0	feitelijk getal	21	18	1	Feitelijk	0	45	30	inschatting	21	48	13	feitelijk	56	11	3	feitelijk, incl. vvgb
15. Bezwa arprocedures (alleen voor niet-UOV)																				
a. Aantal				nvt	470	199	44	feitelijk	270	48	50	feitelijk getal	0	0	0	volgen altijd UOV	12	20	10	
b. Toekenning / afwijking				nvt	2	20	6	inschatting: circa 98% afgewezen, feitelijk in 2015: 20 gegrond van de 417 beslissingen op bezwaarschriften	270	42 (80% toekenning)	0/5	feitelijk getal / inschatting					0/1	4/12	2/3	eerste 4/12, tweede 2/3
16. Beroepsprocedures																				
d. Aantal	10%	10%	10%	inschatting	225	192	13		130	169	42	feitelijk getal	8	9	2	feitelijk	25	52	10	
e. Toekenning / afwijking				nvt	1	52	1	Van de 155 uitspraken in 2015 zijn er 52 gegrond (vml uitspraak 0,05 mol depositie). Er zijn in 2015 189 zaken ingetrokken	0	127 (80% toekenning)	8 (80% toekenning)	feitelijk getal / inschatting					7/2	11/26	0/6	eerste 11/26, tweede 0/6
17. Schadeclaims																				
a. Aantal	0	0	0		1	0	0		0	0	0		1	0	0	inschatting	0			
b. Toekenning / afwijking	0	0	0		0	0	0		0	0	0		1	0	0		0			
c. Gemiddelde omvang	0	0	0		0	0	0		0	0	0		0	0	0		0			

	LIMBURG				OVERIJSEL				UTRECHT				GELDERLAND				NOORD-BRABANT				
	2014		2015		2014		2015		2014		2015		2014		2015		2014		2015		
	Eigen	Inhuur	Eigen	Inhuur	Eigen	Inhuur	Eigen	Inhuur	Eigen	Inhuur	Eigen	Inhuur	Eigen	Inhuur	Eigen	Inhuur	Eigen	Inhuur	Eigen	Inhuur	
18. Wat is de omvang van één fte (uitgedrukt in uren)?	1280		1406		1375		1375		1320		1320		1500		1500		1350		1350		de diverse
19. Aantal fte totaal per 1-1-2015 direct gerelateerd aan vergunningverlening, inclusief bezw aar en beroep (exclusief uitvoeringsbeleid, dan w el strategisch beleid of overige taken, maar inclusief bezw aar en beroep)	6,8	11,8	2,4	5,7	4,5	10	4	10	5	12,5	5	12,5	5	3	4,5	5	13,3	15,5	7,0	20,0	Nauw keurige inschatting. Provincie Noord Brabant geen raamovereenkomst met inhuur.
	Feitelijk getal				Kunt u hieronder of het een inschatting, percentage of feitelijke getal betref?				Kunt u hieronder of het een inschatting, percentage of feitelijke getal betref?				Kunt u hieronder of het een inschatting, percentage of feitelijke getal betref?				Kunt u hieronder of het een inschatting, percentage of feitelijke getal betref?				
20. Aantal fte gespecificeerd per functie:																					
a. Projectleider / teamleider	0,5		0,5		1		1		1		1		0,1		0,1		0,5		0,5		1 teamleider voor 38 fte vast en circa 10 inhuur (totale team). We huren in op productbasis en betalen per vergunning. Richtlijn is 14 uur per agrarische aanvraag
b. Coördinatoren	1		0,5		2		2		0		0		0,8		0,6				0,5		voor het volledige team
c. Vergunningverleners	14,9		5,1		3,45		3		5,5		5,5		6		7		19,8		20		4,5 inhuur; 1 vast
Ondersteuning (zie hieronder):																					
d. Uitvoeringsjurist	0		0		1		1		2		2		1		1		1,3		1,5		ingezet op meerdere
e. Juridische ondersteuning in kader van bezw aar / beroep	0		0,5		1		1		1		1		0,1		0,1		1		0,5		dem
f. Specialisten	0		0		0,4		0,4		4		4		0		0		0		0		geschat
g. Proceduremedew erker (administratieve ondersteuning)	2,2		1,5		2		3		4		4		0,4		0,8		6,2		4		geschat

Bijlage 2

Bijlage 2: Overzicht resultaten vragenlijst kwalitatieve deel

Overzicht resultaten vragenlijst kwalitatieve deel

		Provincie Noord-Brabant	Provincie Limburg	Provincie Gelderland	Provincie Utrecht	Provincie Overijssel
B. VERGUNNINGENBELEID						
4. Aanwezigheid van een beleidskader (bevat in ieder geval: doelstellingen, uitgangspunten, middelen en een tijdpad)	A: Er is geen beleidskader					
	B: Er is een beleidskader maar dit is niet bestuurlijk vastgesteld en/of niet actueel (ouder dan twee jaar) en/of mist tenminste een van de volgende elementen: uitgangspunten, processtappen, diepgang beoordeling, doorlooptijden, kwaliteit.			B		
	C: Er is een bestuurlijk vastgesteld vergunningenbeleid. Het beleid is actueel (niet ouder dan twee jaar) en geeft inzicht in de basiswerkwijze die de provincie hanteert rondom de vergunningverlening in het kader van de Nb-wet. Het beleid bevat tenminste een visie op het proces van vergunningverlening (bijv. doorlooptijd, wel/geen vooroverleg), een visie op de afhandeling van aanvragen (bijv. diepgang van beoordeling), een actualisatiestrategie, een visie op de relatie tot toezicht en handhaving en een legesbeleid.		C		C	
	D: Idem C + Het vergunningenbeleid wordt minstens vierjaarlijks geëvalueerd en herzien en – indien noodzakelijk – tussentijds aangepast op nieuwe jurisprudentie.	D				D
5. Aanwezigheid van een toetsingskader. Daaronder verstaan we een set normen aan de hand waarvan een beoordeling kan plaatsvinden.	A: Er is geen toetsingskader.					A
	B: Er is een toetsingskader maar dit is niet bestuurlijk vastgesteld en/of niet actueel (ouder dan twee jaar) en/of mis een werkwijze om externe ontwikkelingen (zoals jurisprudentie) te monitoren en te verwerken.			B		
	C: Er is bestuurlijk vastgesteld toetsingskader. Het toetsingskader is actueel (niet ouder dan twee jaar) en geeft inzicht in de werkwijze om externe ontwikkelingen (zoals jurisprudentie) te monitoren en te verwerken.	C	C		C	
	D: Idem C + het toetsingskader wordt minstens vierjaarlijks geëvalueerd en herzien.					
6. Aanwezigheid van uitvoeringsprogramma's (inclusief werkplannen)	A: Er is geen uitvoeringsprogramma en er zijn geen werkplannen.					
	B: Er is een uitvoeringsprogramma / er zijn werkplannen maar deze bevatten niet (alle van) de onderstaande elementen en/of vloeien niet (allemaal) direct voort uit het beleidskader zoals bedoeld bij vraag 4 en/of worden niet jaarlijks geëvalueerd.			B		
	C: Er is een uitvoeringsprogramma / er zijn werkplannen. Uit het uitvoeringsprogramma / de werkplannen is op te maken bij welke afdelingen / organisaties de vergunningverlening belegd is. Het raamt het aantal fte's en geeft een concrete planning. Deze vloeit direct voort uit het beleidskader zoals bedoeld bij vraag 4. Het uitvoeringsprogramma / de werkplannen worden tenminste jaarlijks geëvalueerd.	C				
	D: Idem C + Het uitvoeringsprogramma (en/of de werkplannen) wordt (worden) afgestemd met alle afdelingen / organisaties die betrokken zijn bij de uitvoering ervan (dus ook de afdelingen waarvan advies wordt ingewonnen).		D		D	D
7. Strategie t.a.v. de werkvoorraad	A: Er is geen strategie om de werkvoorraad te monitoren en beheersbaar te maken / houden.					
	B: Er is een strategie om de werkvoorraad te monitoren en beheersbaar te maken / houden. De strategie geeft echter geen realistisch beeld (meer) van de werkvoorraad omdat ze te weinig is bijgesteld.					
	C: Er is een strategie om de werkvoorraad te monitoren en beheersbaar te maken / houden. De strategie heeft een realistisch beeld (meer) van de werkvoorraad omdat ze regelmatig is bijgesteld.	C	C	C		
	D: Idem C + Daarnaast is in het bestuur geborgd dat de werkvoorraad in de toekomst beheersbaar blijft.				D	D
8. Inspelen op jurisprudentie	A: Ontwikkelingen op het gebied van jurisprudentie worden niet bijgehouden.					
	B: Ontwikkelingen op het gebied van jurisprudentie worden bijgehouden door wekelijks de publicaties van de Raad van State te bekijken.					
	C: Idem B + ook worden de ontwikkelingen op het gebied van jurisprudentie intern besproken.		C		C	
	D: Idem C + daarnaast worden alle belanghebbenden op de hoogte gebracht van de ontwikkelingen op het gebied van jurisprudentie.	D		D		D
C. UITVOERINGSORGANISATIE						
9. De functies, taken en verantwoordelijkheden	A: De benodigde functies, taken en verantwoordelijkheden zijn <u>niet</u> vastgelegd beschreven. De formatie is <u>niet</u> toereikend om de werkvoorraad te beheersen					
	B: De benodigde functies, taken en verantwoordelijkheden zijn <u>niet</u> vastgelegd beschreven. De formatie is <u>wel</u> toereikend om de werkvoorraad te beheersen					
	C: De benodigde functies, taken en verantwoordelijkheden zijn <u>wel</u> vastgelegd beschreven. De formatie is <u>niet</u> toereikend om de werkvoorraad te beheersen.	C	C		C	
	D: De benodigde functies, taken en verantwoordelijkheden zijn <u>wel</u> vastgelegd beschreven. De formatie is <u>wel</u> toereikend om de werkvoorraad te beheersen.			D		D
10. Uitwerking van het vergunningverleningsproces	A: Het vergunningverleningsproces is niet uitgewerkt.					
	B: Het vergunningverleningsproces is wel beschreven, maar niet uitgewerkt in concrete procesbeschrijvingen of optimaal ondersteund door een softwarepakket.			B		
	C: Het vergunningverleningsproces is uitgewerkt in concrete procesbeschrijvingen voor de volgende processen: vooroverleg, ontvangen en beoordelen aanvraag, advies inwinnen en opstellen ontwerpbeschikking, handhaafbaarheidstoets, publiceren ontwerpbeschikking, verwerken zienswijzen, beschikken, bezwaar en beroep, overdracht naar handhaving. Ook wordt het vergunningverleningsproces optimaal ondersteund door een softwarepakket.		C		C	C
	D: Idem C + Het vergunningverleningsproces wordt tenminste tweejaarlijks geëvalueerd en aangepast.	D				
11. Verdeling van aanvragen	A: De aanvragen worden in volgorde van binnenkomst behandeld en toebedeeld aan het op dat moment beschikbare team			A	A	
	B: Er zijn geen afspraken gemaakt over de toedeling van aanvragen. Incidenteel komt het voor dat complexe of gevoelige aanvragen aan meer ervaren teams worden toegewezen.	B				
	C: Er zijn afspraken gemaakt over de categorisering van aanvragen op basis van criteria als complexiteit, gevoeligheid, urgentie en dergelijke. De meer ervaren teams doen in principe de 'moeilijkere' aanvragen, minder ervaren teams de 'eenvoudigere'.					C

	D: Idem C + De afspraken worden tweejaarlijks geëvalueerd en aangepast.		D			
12. Aanwezigheid van sets van standaardvergunningen (voorbeelden) en/afdoeningsprocedures	A. Er zijn geen sets van standaardvergunningen (voorbeelden) en/afdoeningsprocedures aanwezig					
	B. Er zijn sets van standaardvergunningen (voorbeelden) en/afdoeningsprocedures aanwezig, maar deze zijn niet zo ontwikkeld dat er een onderscheid wordt gemaakt in type aanvragen (denk hierbij aan eenvoudige versus complexe aanvragen).		B			
	C. Er zijn sets van standaardvergunningen (voorbeelden) en/afdoeningsprocedures aanwezig. Deze sets van standaardvergunningen (voorbeelden) en/afdoeningsprocedures zijn zo ontwikkeld dat ze eenvoudige aanvragen een andere behandeling krijgen dan complexe (bijvoorbeeld andere toetsing, motivering of kwaliteitscontrole).			C		
	D. Idem C + Deze sets van standaardvergunningen (voorbeelden) en/afdoeningsprocedures worden tenminste tweejaarlijks geëvalueerd en aangepast.	D			D	D
13. Hulpfaciliteiten voor de aanvrager	A. De aanvragers wordt geen ondersteuning geboden bij het indienen van de aanvraag.					
	B. Er is openbare informatie over de vergunningverleningsprocedure en de toetsingskaders beschikbaar. Tevens zijn er rapporten beschikbaar die initiatiefnemers kunnen gebruiken voor de onderbouwing van hun aanvraag.					
	C. De aanvragers worden geïnformeerd over de procedure en welke informatie van hen wordt verlangd. Met behulp van checklisten kan worden gecontroleerd of de aanvraag volledig is. Voorbeelden van onderbouwingen enzovoorts worden ter beschikking gesteld.	C	C			
	D. Idem C + Al deze instrumenten zijn digitaal toegankelijk.			D	D	D